

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 30. september 2014

Tlf. 33 92 93 00
Fax. 33 93 25 18
E-mail sm@sm.dk

Sagsnr. 2014-7680

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 2. september 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 527 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 527:

"På ministerens sociale topmøde d. 28. august 2014 kom det under et oplæg fra et århusiansk kvindekrisecenter frem, at man udelukker kvinder, der har et misbrug, og at man i øvrigt sidestiller dét at være i substitutionsbehandling (med eksempelvis metadon) med at have et sådant misbrug. Det blev fra salen påpeget, at dette ikke er lovligt. Ministeren bedes oplyse, om en sådan udelukkelse er lovlig, ligesom ministeren bedes svare på, hvor volds-/kriseramte kvinder i substitutionsbehandling eller med misbrug så kan henvende sig ved vold, trusler om vold eller tilsvarende krise, om ikke på de ellers etablerede krisecentre?"

Svar:

Det er en kommunal forpligtelse, jf. servicelovens § 109, at tilbyde midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Kvinderne kan være ledsaget af børn, og de modtager under opholdet omsorg og støtte, ligesom krisecentrene lægger stor vægt på sikkerheden.

Den støtte og omsorg, der er omfattet af bestemmelsen i servicelovens § 109, omfatter ikke en specialiseret omfattende social behandlingsindsats som fx misbrugsbehandling.

Det er efter serviceloven lederen af krisecentret, der træffer afgørelse om optagelse, og der vil i det konkrete tilfælde kunne være grundlag for at afvise en kvinde med et misbrug på baggrund af en række hensyn.

Krisecentrene er opholdssted for både kvinder og børn, der oftest vil være i en akut livskrise med et forhøjet angstniveau. Børnene kan ofte selv have været udsat for vold, eller de kan have været vidne til vold i hjemmet – oftest mod deres mor. Der er således tale om kvinder og børn, som ofte er stærkt påvirkede af situationen, og derfor har brug for mest mulig ro og stabilitet. Hertil kommer, at der skal være høj sikkerhed på krisecentret, og beboerne skal respektere - og kunne leve op til - de sikkerhedskrav, der stilles både af hensyn til dem selv og af hensyn til de øvrige beboere.

Hensynet til behovet for stabilitet og tryghed for kvinderne og i særdeleshed børnene kombineret med sikkerhedshensynet betyder, at det kan være vanskeligt og uhensigtsmæssigt at rumme en kvinde med et aktivt misbrug på et krisecenter. Ruspåvirkede kvinder kan have sværere ved at følge krav og regler om sikkerhed og kan skabe utryghed hos børnene på krisecentret.

Kvinder i stabil substitutionsbehandling uden sidemisbrug er i praksis misbrugsfrie og vil efter opfattelsen i Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold derfor i mange tilfælde kunne indgå i hverdagen på et krisecenter.

Det må dog bero på en konkret individuel vurdering, hvorvidt en kvinde i substitutionsbehandling kan få ophold på et krisecenter. Vurderingen bør baseres på viden om, hvorvidt kvinden er i stabil substitutionsbehandling, og om der er tale om et sidemisbrug. Derudover bør det i samarbejde med kvindens misbrugsbehandlingssted vurderes, om kvinden kan opretholde den stabile substitutionsbehandling under opholdet på krisecentret. Samlet indgår det således i vurderingen, om kvindekrisecentret på relevant vis vil kunne imødekomme kvindens behov samtidig med, at hensynet til de øvrige beboeres behov for sikkerhed og tryghed vil kunne opfyldes.

Efter serviceloven skal kommunerne yde rådgivning til borgere, herunder til kvinder med misbrug mv. Konstatere det i forbindelse med rådgivningen, at borgeren har behov for en særlig indsats, skal kommunen tilbyde borgeren en helhedsorienteret indsats afpasset efter den enkeltes behov. I en sådan helhedsorienteret indsats skal det indgå, om borgeren eventuelt har behov for botilbud, tilbud om misbrugsbehandling mv., og støtten skal søges tilrettelagt, så eventuelle hensyn til kvindens sikkerhed mv. kan imødekommes.

Såfremt en kvinde med misbrug afvises fra krisecentret, fordi det samlet skønnes, at kvindens behov ikke kan rummes i krisecenterregi, hjælper krisecentret kvinden med henvisning til andre relevante tilbud, herunder til den gratis rådgivning, som kommunerne har pligt til at sørge for efter servicelovens § 10. Det er kvindens opholdskommune, der herefter har ansvaret for, at kvinden modtager et tilbud, som tilgodeser kvindens behov for eksempelvis misbrugsbehandling under hensyntagen til kvindens sikkerhed.

Manu Sareen

/ Johanne Lykke Aggergaard